

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5XObdo/658/2017
Identifikačné číslo spisu: 8812212339
Dátum vydania rozhodnutia: 15.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8812212339.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6C/351/2012 o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/231/2014-100 a č. k. 17Co/232/2014-100 zo dňa 13. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 17Co/231/2014-244 zo dňa 5. októbra 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 17Co/231/2014-100 a č. k. 17Co/232/2014-100 zo dňa 13. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 17Co/231/2014-244 zo dňa 5. októbra 2017 druhou výrokovou vetou rozsudku zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 6C/351/2012-72 zo dňa 5. septembra 2014 podľa ust. § 221 ods. 1 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“) v spojení s ust. § 12 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch.

2. Dňa 16. januára 2015 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne označené ako „Dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.11.2014, sp. zn. 17Co/232/2014“. Žalobkyňa v ňom uviedla, že Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 13.11.2014, sp. zn. 17Co/232/2014, ktoré jej bolo doručené dňa 29. decembra 2014, rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 5.9.2014, č. k. 6C/351/2012, ktorým okresný súd rozhodol o povinnosti úhrady súdneho poplatku za podané odvolanie. Podanie dovolania v predmetnej veci žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“) odôvodnila tým, že odvolací súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom podľa ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p.. Namietala, že dovolaním napadnuté uznesenie je „absolútne prekvapivé“, pretože súdny poplatok jej vôbec nemal byť

vyrubený. Navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

4. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 C. s. p.), sa pred vecným prejednaním dovolania zaoberal otázkou, či je dovolanie žalobkyne prípustné. Vzhľadom na dátum podania dovolania (16. január 2015) a prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 C. s. p., z ktorého vyplýva, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 1. júlom 2016, zostávajú zachované, dovolací súd túto otázku skúmal v zmysle ustanovení § 236 a nasl. O. s. p., teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa dovolanie podala.

6. Napriek nesprávnemu označeniu dovolaním napadnutého rozhodnutia (žalobkyňa uviedla, že ide o potvrdzujúce, nie zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu a rovnako uviedla, že sa jedná o uznesenie, nie druhú výrokovú vetu rozsudku) nemal dovolací súd pochybnosti o tom, že žalobkyňa mienila svojím dovolaním napadnúť druhú výrokovú vetu rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/231/2014-100 a č. k. 17Co/232/2014-100 zo dňa 13. novembra 2014, ktorou tento súd rozhodol o jej odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6C/351/2012-72 zo dňa 5. septembra 2014.

7. Dovolací súd poukazuje na to, že prípustnosť dovolania má stránku objektívnu a subjektívnu.

8. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Objektívnu prípustnosť dovolania vymedzovali pred 1. júlom 2016 ustanovenia § 236 až § 239 O. s. p..

9. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (k uvedenému pozri tiež R 40/1993 a R 50/1999). Posúdenie subjektívnej prípustnosti dovolania pritom predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti dovolania; pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie podáva ten, kto naň nie je oprávnený, neskúma už, či je dovolanie prípustné po objektívnej stránke.

10. Právo podať dovolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma. Pokiaľ odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, čím vyhovel odvolaniu žalobkyne, nebolo jeho rozhodnutím z procesného hľadiska negatívne zasiahnuté do právneho postavenia žalobkyne. Žalobkyňa preto nie je osobou subjektívne oprávnenou na podanie dovolania.

11. Dovolací súd na základe uvedených zistení, vyplývajúcich z obsahu spisu, dovolanie žalobkyne podľa ust. § 447 písm. b/ C. s. p. odmietol, pretože je podané neoprávnenou osobou.

12. Vzhľadom na posúdenie dovolania ako podaného neoprávnenou osobou sa dovolací súd už nezaoberal vlastným obsahom dovolania a v ňom uplatnenými dovolacími dôvodmi.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

14. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.